

Arrest

nr. 350 830 van 24 juli 2026
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat G. GASPART
Berckmansstraat 89
1060 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Paraguayaanse nationaliteit te zijn, op 15 oktober 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 10 september 2024.

Gelet op (oud) artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 17 oktober 2025 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 12 december 2025.

Gelet op het tussenarrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen met nr. 345 095 van 20 april 2026, waarbij de debatten worden heropend op 28 mei 2026.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. RYCKASEYS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KALIN, die *loco* advocaat G. GASPART.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaarde de Paraguayaanse nationaliteit te bezitten en van Asuncion afkomstig te zijn. Uw vader overleed toen u vier jaar oud was, uw moeder leefde in Argentinië. U groeide op bij uw oom en twee tantes, met uw neven en nicht. Op uw achttiende trok u naar Argentinië. U ontmoette er uw partner en kreeg er kinderen. U werkte als huishoudster.

Uw partner M. F. (...) gebruikte geweld tegen u gedurende de hele 28 jaar dat jullie relatie duurde. In 2017 zette u uiteindelijk uw partner uit uw huis.

U ging terug naar Paraguay in 2017 en in 2018 en verbleef er gedurende een maand bij uw tante.

Uw moeder overleed op 29/04/2022. U keerde nogmaals terug naar Paraguay, en verbleef er bij uw tante in Emboscada. U deed er het huishouden en verzorgde de dieren.

Door de vechtscheiding met uw partner en het overlijden van uw moeder kreeg u posttraumatische stress en een depressie.

Uw nicht die reeds in België woonde, bood u de mogelijkheid naar België te komen en uw gedachten te verzetten. U vertrok uit Paraguay op 24/11/2022 en kwam op 25/11/2022 aan in België. Op 16/05/2024 verzocht u zelf om internationale bescherming.

U bent momenteel in behandeling voor psoriasis, gewrichtsproblemen en een hoge bloeddruk.

Bij een terugkeer naar Paraguay vreest u uw medicijnen niet te kunnen vinden en/of financieel niet in staat te zijn ze te betalen. Een job vinden kan er niet meer boven de veertig jaar. In Paraguay is financieel ook niets voorhanden, er is veel armoede en onveiligheid.

Ter ondersteuning van uw identiteit en/of uw asielmotieven legde u volgende documenten neer: uw paspoort (origineel gezien); een bewijs van het afhalen van uw paspoort bij het ministerie van buitenlandse zaken (origineel gezien); uw identiteitskaart (origineel gezien); uw geboorteaktes (origineel gezien); uw verblijfskaart in Argentinië (origineel gezien); medische attesten van de huidarts, reumatoloog, kinesist (origineel gezien).

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, evenals dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen identificeren. U haalt weliswaar aan in behandeling te zijn voor gezondheidsproblemen, maar geeft te kennen dat dit van geen invloed is op uw vermogen uw persoonlijk onderhoud te voeren (CGVS, p. 2). Bijgevolg worden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Het feit dat u het grondgebied van het Rijk onrechtmatig bent binnengekomen of uw verblijf op onrechtmatige wijze hebt verlengd, en u zich zonder gegronde reden niet zo vlug mogelijk bij de autoriteiten hebt aangemeld of geen verzoek om internationale bescherming hebt ingediend, rechtvaardigt dat er een versnelde procedure wordt toegepast bij de behandeling van uw verzoek.

Er dient te worden opgemerkt dat u niet aannemelijk maakt dat u een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

U kaart aan in behandeling te zijn voor psoriasis, een hoge bloeddruk en gewrichtsproblemen, en bij een terugkeer naar Paraguay te vrezen om uw medicijnen niet te kunnen vinden en/of financieel niet in staat te zijn ze te betalen (CGVS, p. 2, 10). Een job vinden kan er niet meer boven de veertig jaar (CGVS, p. 11, 12). In Paraguay is financieel ook niets voorhanden, er is veel armoede en onveiligheid (CGVS, p. 11).

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat u in Paraguay verliet op 24/11/2022 en de volgende dag aankwam in België, maar uw verzoek om internationale bescherming pas indiende op 16/05/2024. Gevraagd waarom u pas dan uw verzoek om internationale bescherming indiende, stelt u niet geweten te hebben dat een organisatie als het CGVS en/of Fedasil bestond, u diende uw verzoek om internationale bescherming in nadat uw Paraguayaanse vriendin de hare indiende (CGVS, p. 3, 9). Nochtans getuigen de medische documenten die u neerlegt ervan dat u voor 16/05/2024 in België reeds op medische consultaties ging en behandelingen genoot, waardoor mag worden verwacht dat u ook in staat was te onderzoeken hoe u uw verblijf in België kon legaliseren of hoe u internationale bescherming kon aanvragen indien u daadwerkelijk een vrees voor vervolging zou kennen bij terugkeer. U ondernam echter in anderhalf jaar tijd geen enkele andere stap ter legalisering van uw verblijf dan het indienen van uw laattijdig verzoek om internationale bescherming (CGVS, p. 6). Een dergelijke houding is vanzelfsprekend niet in overeenstemming met of getuigt geenszins van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals voorzien in de definitie van subsidiaire bescherming. Van een persoon die daadwerkelijk risico loopt op vervolging of ernstige schade in zijn land van herkomst mag immers

redelijkerwijs worden verwacht dat hij of zij na aankomst in een derde land zo snel mogelijk een beroep doet op de bevoegde autoriteiten voor het verkrijgen van bescherming, wat u naliet te doen.

Dat u geen vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals voorzien in de definitie van subsidiaire bescherming koestert, blijkt ook uit het feit dat u verklaart niets te vrezen bij een terugkeer naar Paraguay, u heeft er nooit problemen gehad of bedreigingen gekend (CGVS, p. 10-11). U keerde ook meermaals terug vanuit Argentinië naar Paraguay (CGVS, p. 4, 8).

U haalt aan dat u bij terugkeer uw medicijnen voor uw behandeling tegen psoriasis niet zal kunnen vinden en/of financieel niet in staat zal zijn ze te betalen. De medicijnen in Paraguay zijn volgens u zeer slecht, de behandelingen zijn er voor iedereen slecht, en u zou de behandeling niet kunnen betalen (CGVS, p. 2). Het CGVS erkent dat er een kwaliteitsverschil kan zijn tussen de gezondheidszorg in België en Paraguay, doch houdt dit kwaliteitsverschil geen verband met de criteria bepaald in artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, noch met de criteria inzake subsidiaire bescherming. U dient voor de beoordeling van medische elementen een aanvraag voor een machtiging tot verblijf te richten aan de staatssecretaris van Asiel en Migratie of zijn gemachtigde op basis van artikel 9 ter van de wet van 15 december 1980. Waar u aankaart dat u uw behandeling niet zou kunnen betalen en dat werk vinden boven de veertig jaar niet kan in Paraguay, moet worden opgemerkt dat dit motief louter van socio-economische aard is en bijgevolg niet ressorteert onder het toepassingsgebied van de Vluchtelingenconventie, die voorziet in internationale bescherming voor personen die een gegronde vrees voor vervolging koesteren wegens hun ras, nationaliteit, religie, hun behoren tot een sociale groep of hun politieke overtuiging. Evenmin zijn er zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u een reëel risico zou lopen op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. U zocht nooit werk in Paraguay, en u informeerde zich nooit naar arbeidsbemiddelingsorganisaties (CGVS, p. 5, 12). Ook heeft u nog familieleden in Paraguay wonen die u welwillend zijn, waar u in het verleden al kon verblijven en waarmee u in contact staat (CGVS, p.4-5, 8, 9). U geeft overigens aan bij een terugkeer naar Paraguay bij uw nicht te kunnen verblijven (CGVS, p. 10).

Tot slot kaart u de onveiligheid in Paraguay aan (CGVS, p. 11). U geeft toe nooit zelf iets meegemaakt te hebben (CGVS, p. 11). U heeft nooit problemen gehad met de autoriteiten noch met medeburgers (Vragenlijst CGVS, ingevuld op de DVZ, vraag 3.6). De door u geschetste onveiligheidssituatie is van louter crimineel gemeenrechtelijke aard en houdt geen verband met één van de criteria bepaald in de Vluchtelingenconventie, die voorziet in internationale bescherming voor personen die een gegronde vrees voor vervolging koesteren wegens hun ras, nationaliteit, religie, hun behoren tot een sociale groep of hun politieke overtuiging. U heeft enkel weet van de onveiligheid via het nieuws en via wat uw familieleden ervan vertellen (CGVS, p. 11-12). Dergelijke verwijzingen van algemene aard zijn op zich niet voldoende om aan te tonen dat u nood zou hebben aan internationale bescherming. U dient immers uw vrees voor vervolging of het bestaan van een reëel risico op lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming in concreto aan te tonen en u blijft desbetreffend in gebreke. Het loutere gegeven dat het niet kan uitgesloten worden dat men bij terugkeer het doelwit kan worden van criminelen, is niet voldoende ernstig om binnen het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2 B van de Vreemdelingenwet te vallen of dit bereikt niet het minimum niveau van hardheid om onder de werkingssfeer van voornoemd artikel te vallen.

Tot slot, wat betreft het gendergeweld door M. F. (...) dat u 28 jaar lang onderging, moet worden vastgesteld dat deze feiten, hoe laakbaar ook, zich voordeden in Argentinië, M. F. (...) de Argentijnse nationaliteit heeft en ook in Argentinië verblijft (CGVS, p. 6-7). Aldus dragen zij niet bij tot de beoordeling van een vrees bij terugkeer naar Paraguay, het land waar u de nationaliteit van heeft.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen dient te worden geconcludeerd dat u er niet in bent geslaagd een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

De door u neergelegde stukken kunnen geen ander licht werpen op bovenstaande appreciatie. Uw paspoort, identiteitskaart en geboorteaktes bevestigen uw identiteit en nationaliteit, welke niet ter discussie staan. Het document ter bewijs dat u uw paspoort afhaalde in Paraguay, getuigt ervan dat u in Paraguay uw paspoort afhaalde. Uw verblijfskaart van Argentinië bewijst dat u in Argentinië verbleef, wat evenmin ter discussie staat.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Het verzoekschrift

2.1. In een enig middel voert de verzoekende partij de schending aan van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: Vluchtelingenverdrag), de (oude) artikelen 48/3, 48/4, 48/6 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), de motiveringsplicht, *“meer bepaald de artikelen 2 en 3 van de uitdrukkelijke motiveringswet van 29 juli 1991,”* en het zorgvuldigheidsbeginsel. Zij voert tevens aan dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) een beoordelingsfout heeft gemaakt.

2.1.1. Vooreerst vat de verzoekende partij de bestreden beslissing samen en geeft zij een korte theoretische uiteenzetting omtrent een aantal van de door haar ingeroepen bepalingen, de bewijslast en de samenwerkingsplicht. Voorts betoogt de verzoekende partij dat zij niet akkoord kan gaan met de motivering en de strekking van de bestreden beslissing. Zij volhardt in haar verklaringen.

Zij wijst vervolgens op rechtspraak van het Hof van Justitie van de Europese Unie waaruit zou blijken dat het feit dat een verzoeker om internationale bescherming niet zo snel mogelijk een verzoek tot internationale bescherming indient, niet een reden is om hem uit te sluiten van elke vorm van bescherming. De verwerende partij moet volgens haar dus voorzichtig omgaan met het gegeven dat zij laattijdig een verzoek heeft ingediend. Dit argument kan volgens de verzoekende partij enkel bijkomend ingeroepen worden, en nooit gebruikt worden als een doorslaggevend argument bij de beoordeling van het verzoek. Hieruit vloeit volgens haar voort dat dit enkel gebruikt kan worden wanneer het risico op vervolging of ernstige schade niet aannemelijk wordt geacht om andere redenen en niet om dit risico ten gronde te beoordelen. Het inroepen van dit argument is volgens haar puur opportunistisch omdat het dossier het toelaat. Het argument inzake haar laattijdig ingediend verzoek is volgens haar ook nutteloos en van geen belang voor de feitelijke beoordeling van haar verzoek.

Voorts wijst zij erop dat zij herhaaldelijk het slachtoffer werd van gender gerelateerd geweld. In die zin verwijst zij naar (oud) artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet.

De verzoekende partij zet uiteen dat haar vrees beoordeeld zou moeten worden in het licht van de *“dwingende redenen”*-clausule, naar analogie met de beëindigingsclausule zoals omschreven in artikel 1 C, lid 5 van het Vluchtelingenverdrag. In dit verband verwijst zij ook naar de *UNHCR-Guidelines on International Protection No. 3 Cessation of Refugee Status under Article 1C(5) and (6) of the 1951 Convention relating to the Status of Refugees*.

Zij voert verder aan dat gelet op het aantal bedreigingen, de aard en de ernst van de vervolging waarvan zij het slachtoffer is geweest, niet redelijkerwijs van haar kan worden verwacht dat zij naar Paraguay terugkeert waar zij vreest dat haar voormalige partner haar zou kunnen vervolgen. Zij wijst vervolgens op de zaak C-621/21 van het Hof van Justitie van de Europese Unie over het behoren van vrouwen tot een bepaalde sociale groep en betoogt dat zij, een vrouw die het slachtoffer is geweest van huiselijk geweld, ook een gemeenschappelijk achtergrond vertoont die niet gewijzigd kan worden en aldus behoort tot de sociale groep van de gescheiden vrouwen die huiselijk geweld ontvluchtte met de kinderen. Volgens haar zou haar situatie ook sowieso moeten worden onderzocht met het oog op de toekenning van een subsidiaire beschermingsstatus in de zin van (oud) artikel 48/4 § 2, b) van de Vreemdelingenwet. Zij wijst in dat verband op de zaak C-621/21 van het Hof van Justitie van de Europese Unie waarin werd beslist dat artikel 15, onder a) en b), van de richtlijn 2011/95 aldus zo uitgelegd moet worden dat het begrip *“ernstige schade”* zich uitstrekt tot de daadwerkelijke dreiging dat een familielid of de gemeenschap van een verzoeker hem zal doden of hem geweld zal aandoen wegens de vermeende schending van culturele, religieuze of traditionele normen, en dat dit begrip dus kan leiden tot de verlening van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 2, onder g), van die richtlijn.

Met toepassing van (oud) artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet moet er volgens de verzoekende partij worden besloten dat zij opnieuw het risico loopt slachtoffer te worden van geweld door haar voormalige echtgenoot, inclusief in Paraguay. Zeker rekening houdende met de ernst, herhaling en zeer lange duur van de ondergane vervolgingen. Zij herhaalt dat zij deel uitmaakt van de sociale groep gescheiden vrouwen die slachtoffer zijn geweest van huiselijk geweld.

2.1.2. De verzoekende partij vraagt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) in hoofdorde de bestreden beslissing te hervormen en aan haar de hoedanigheid van vluchteling toe te kennen, in ondergeschikte orde aan haar het statuut van subsidiaire bescherming toe te kennen en in uiterst ondergeschikte orde haar dossier terug te verwijzen naar het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen

en de Staatlozen (hierna: CGVS), teneinde haar aanvraag om internationale bescherming verder te onderzoeken.

2.1.3. De verzoekende partij voegt geen nieuwe stukken aan haar verzoekschrift.

3. Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoekers daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

4. De artikelen 2 en 3 van de wet uitdrukkelijke motivering bestuurshandelingen en (oud) artikel 62, § 2 van de Vreemdelingenwet hebben tot doel de burger in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid de beslissing heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. De motieven van de bestreden beslissing kunnen echter op eenvoudige wijze in die beslissing worden gelezen zodat de verzoekende partij er kennis van heeft kunnen nemen en heeft kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover zij in rechte beschikt. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht voldaan. De verzoekende partij maakt niet duidelijk op welk punt deze formele motivering haar niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. Het middel kan in zoverre niet worden aangenomen.

5. Beoordeling

5.1. De verzoekende partij geeft aan in behandeling te zijn voor psoriasis, een hoge bloeddruk en gewrichtsproblemen. Bij een terugkeer naar Paraguay vreest zij haar medicijnen niet te kunnen vinden en/of deze financieel niet te kunnen betalen (NPO, p. 2 en 10). Volgens de verzoekende partij is het na haar veertigste niet meer mogelijk om een baan te vinden (NPO, p. 11-12). Zij verklaart dat er in Paraguay financieel gezien niets voorhanden is en dat er sprake is van veel armoede en onveiligheid (NPO, p. 10-11).

5.2. Na lezing van het administratief dossier en alle dienstige stukken besluit de Raad in navolging van de commissaris-generaal dat de verzoekende partij niet aannemelijk maakt dat zij een gegronde vrees voor vervolging heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade loopt. De commissaris-generaal motiveert in de bestreden beslissing dan ook terecht als volgt:

“Vooreerst dient te worden opgemerkt dat u in Paraguay verliet op 24/11/2022 en de volgende dag aankwam in België, maar uw verzoek om internationale bescherming pas indiende op 16/05/2024. Gevraagd waarom u pas dan uw verzoek om internationale bescherming indiende, stelt u niet geweten te hebben dat een organisatie als het CGVS en/of Fedasil bestond, u diende uw verzoek om internationale bescherming in nadat uw Paraguayaanse vriendin de hare indiende (CGVS, p. 3, 9). Nochtans getuigen de medische documenten die u neerlegt ervan dat u voor 16/05/2024 in België reeds op medische consultaties ging en behandelingen genoot, waardoor mag worden verwacht dat u ook in staat was te onderzoeken hoe u uw verblijf in België kon legaliseren of hoe u internationale bescherming kon aanvragen indien u daadwerkelijk een vrees voor vervolging zou kennen bij terugkeer. U ondernam echter in anderhalf jaar tijd geen enkele andere stap ter legalisering van uw verblijf dan het indienen van uw laattijdig verzoek om internationale bescherming (CGVS, p. 6). Een dergelijke houding is vanzelfsprekend niet in overeenstemming met of getuigt geenszins van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals voorzien in de definitie van subsidiaire bescherming. Van een persoon die daadwerkelijk risico loopt op vervolging of ernstige schade in zijn land van herkomst mag immers redelijkerwijs worden verwacht dat hij of zij na aankomst in een derde land zo snel mogelijk een beroep doet op de bevoegde autoriteiten voor het verkrijgen van bescherming, wat u naliet te doen.

Dat u geen vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals voorzien in de definitie van subsidiaire bescherming koestert, blijkt ook uit het feit dat u verklaart niets te vrezen bij een terugkeer naar Paraguay, u heeft er nooit problemen gehad of bedreigingen gekend (CGVS, p. 10-11). U keerde ook meermaals terug vanuit Argentinië naar Paraguay (CGVS, p. 4, 8).

U haalt aan dat u bij terugkeer uw medicijnen voor uw behandeling tegen psoriasis niet zal kunnen vinden en/of financieel niet in staat zal zijn ze te betalen. De medicijnen in Paraguay zijn volgens u zeer slecht, de behandelingen zijn er voor iedereen slecht, en u zou de behandeling niet kunnen betalen (CGVS, p. 2). Het CGVS erkent dat er een kwaliteitsverschil kan zijn tussen de gezondheidszorg in België en Paraguay, doch houdt dit kwaliteitsverschil geen verband met de criteria bepaald in artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, noch met de criteria inzake subsidiaire bescherming. U dient voor de beoordeling van medische

elementen een aanvraag voor een machtiging tot verblijf te richten aan de staatssecretaris van Asiel en Migratie of zijn gemachtigde op basis van artikel 9 ter van de wet van 15 december 1980. Waar u aankaat dat u uw behandeling niet zou kunnen betalen en dat werk vinden boven de veertig jaar niet kan in Paraguay, moet worden opgemerkt dat dit motief louter van socio-economische aard is en bijgevolg niet ressorteert onder het toepassingsgebied van de Vluchtelingenconventie, die voorziet in internationale bescherming voor personen die een gegronde vrees voor vervolging koesteren wegens hun ras, nationaliteit, religie, hun behoren tot een sociale groep of hun politieke overtuiging. Evenmin zijn er zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u een reëel risico zou lopen op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. U zocht nooit werk in Paraguay, en u informeerde zich nooit naar arbeidsbemiddelingsorganisaties (CGVS, p. 5, 12). Ook heeft u nog familieleden in Paraguay wonen die u welwillend zijn, waar u in het verleden al kon verblijven en waarmee u in contact staat (CGVS, p.4-5, 8, 9). U geeft overigens aan bij een terugkeer naar Paraguay bij uw niet te kunnen verblijven (CGVS, p. 10). Tot slot kaart u de onveiligheid in Paraguay aan (CGVS, p. 11). U geeft toe nooit zelf iets meegemaakt te hebben (CGVS, p. 11). U heeft nooit problemen gehad met de autoriteiten noch met medeburgers (Vragenlijst CGVS, ingevuld op de DVZ, vraag 3.6). De door u geschetste onveiligheidssituatie is van louter crimineel gemeenrechtelijke aard en houdt geen verband met één van de criteria bepaald in de Vluchtelingenconventie, die voorziet in internationale bescherming voor personen die een gegronde vrees voor vervolging koesteren wegens hun ras, nationaliteit, religie, hun behoren tot een sociale groep of hun politieke overtuiging. U heeft enkel weet van de onveiligheid via het nieuws en via wat uw familieleden ervan vertellen (CGVS, p. 11-12). Dergelijke verwijzingen van algemene aard zijn op zich niet voldoende om aan te tonen dat u nood zou hebben aan internationale bescherming. U dient immers uw vrees voor vervolging of het bestaan van een reëel risico op lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming in concreto aan te tonen en u blijft desbetreffend in gebreke. Het loutere gegeven dat het niet kan uitgesloten worden dat men bij terugkeer het doelwit kan worden van criminelen, is niet voldoende ernstig om binnen het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2 B van de Vreemdelingenwet te vallen of dit bereikt niet het minimum niveau van hardheid om onder de werkingsfeer van voornoemd artikel te vallen. Tot slot, wat betreft het gendergeweld door M. F. (...) dat u 28 jaar lang onderging, moet worden vastgesteld dat deze feiten, hoe laakbaar ook, zich voordeden in Argentinië, M. F. (...) de Argentijnse nationaliteit heeft en ook in Argentinië verblijft (CGVS, p. 6-7). Aldus dragen zij niet bij tot de beoordeling van een vrees bij terugkeer naar Paraguay, het land waar u de nationaliteit van heeft."

In de bestreden beslissing wordt op afdoende wijze gemotiveerd aangaande bovenvermelde vaststellingen. Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, hebben betrekking op de kern van het vluchtrelaas en zijn pertinent alsook draagkrachtig. Het komt de verzoekende partij toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen. In voorliggend verzoekschrift slaagt de verzoekende partij er niet in om voormelde motieven uit de bestreden beslissing te verklaren of te weerleggen. De verzoekende partij volhardt immers in haar vluchtrelaas, stelt niet akkoord te gaan met de motivering en de strekking van de bestreden beslissing en poneert een vrees voor vervolging, wat evenwel bezwaarlijk een dienstig verweer kan worden geacht en waarmee zij er aldus niet in slaagt hoger aangehaalde motieven van de bestreden beslissing te ontcrachten, noch een gegronde vrees voor vervolging aannemelijk te maken.

Wat betreft de motivering in de bestreden beslissing inzake het laattijdig ingediende verzoek om internationale bescherming, wijst de Raad erop dat de bestreden beslissing moet worden gelezen als een geheel en niet als van elkaar losstaande zinnen. Het is het geheel van de in de bestreden beslissing opgesomde motieven dat de commissaris-generaal heeft doen besluiten dat de verzoekende partij niet aannemelijk maakt dat zij een gegronde vrees voor vervolging heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade loopt. De Raad benadrukt dat van een persoon die beweert vervolgd te worden in zijn land van herkomst en die internationale bescherming inroept, redelijkerwijze verwacht kan worden dat hij in het gastland ernstige pogingen onderneemt om zich te informeren aangaande de wijze waarop deze bescherming kan worden verkregen en zo snel mogelijk een asielaanvraag indient. De verzoekende partij kan onwetendheid (NPO, p. 9) niet dienstig inroepen om te verklaren waarom zij zo lang heeft gewacht om een asielaanvraag in te dienen. Dat de verzoekende partij zo lang wachtte is dan ook een indicatie dat zij internationale bescherming niet dringend noodzakelijk achtte en ondermijnt naar het oordeel van de Raad de ernst en de geloofwaardigheid van de door haar geschetste vrees of risico op ernstige schade. De commissaris-generaal heeft dan ook terecht gewezen op het laattijdig ingediende verzoek van de verzoekende partij.

De verzoekende partij voert aan dat zij opnieuw het risico loopt slachtoffer te worden van geweld door haar voormalige partner M. F., inclusief in Paraguay, doch maakt niet concreet aannemelijk dat zij bij terugkeer naar Paraguay opnieuw problemen zou kennen met M. F.. Tijdens het persoonlijk onderhoud gaf zij aan dat het geweld dat zij zou hebben ondergaan, hoe laakbaar ook, in Argentinië plaatsvond, dat haar voormalige partner de Argentijnse nationaliteit heeft en ook in Argentinië verblijft, waar hij een nieuw gezin heeft en dat zij hem de laatste keer hoorde in 2022 (NPO, p. 6-7). Bovendien heeft de verzoekende partij in de loop van

de administratieve procedure niet aangegeven opnieuw problemen te vrezen met haar voormalige partner, hoewel haar meermaals de mogelijkheid werd geboden aan te geven waarom zij niet zou kunnen terugkeren naar Paraguay (NPO, p. 10-12). Het kan niet ernstig worden genoemd dat de verzoekende partij voor het eerst in haar verzoekschrift uitdrukkelijk aangeeft dat zij bij terugkeer naar Paraguay haar voormalige partner vreest, zonder enige verdere concretisering en toelichting in haar verzoekschrift.

De verzoekende partij zet uiteen dat haar vrees beoordeeld zou moeten worden in het licht van de “*dwingende redenen*”-clausule, naar analogie met de beëindigingsclausule zoals omschreven in artikel 1 C, lid 5 van het Vluchtelingenverdrag. Zij voert verder aan dat gelet op het aantal bedreigingen, de aard en de ernst van de vervolging waarvan zij het slachtoffer is geweest, niet redelijkerwijs van haar kan worden verwacht dat zij naar Paraguay terugkeert. De Raad wijst er te dezen op dat luidens (oud) artikel 55/3, eerste lid van de Vreemdelingenwet een vreemdeling ophoudt vluchteling te zijn wanneer hij valt onder artikel 1 C van het Verdrag van Genève. Het tweede lid van dit artikel stelt dat het eerste lid niet van toepassing is op een vluchteling die dwingende redenen, voortvloeiende uit vroegere vervolging, kan aanvoeren om te weigeren de bescherming van het land van zijn of haar nationaliteit in te roepen. Er wordt vastgesteld dat de commissaris-generaal geen toepassing heeft gemaakt van deze artikelen. Er is geen sprake van een beëindiging van een vluchtelingenstatus, daargelaten de vaststelling dat deze status haar niet werd toegekend door de Belgische autoriteiten. Bijgevolg zijn deze artikelen niet van toepassing en kan de verzoekende partij er zich niet met goed gevolg op beroepen. Haar betoog in dit verband kan dienvolgens niet worden aangenomen.

Voorts voert de verzoekende partij geen concreet verweer tegen de motieven van de bestreden beslissing inzake de door haar neergelegde documenten. Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en terecht en blijven, gezien zij door de verzoekende partij niet dienstig worden aangevochten, onverminderd overeind.

Het betoog van de verzoekende partij is niet dienstig om de pertinente motieven van de bestreden beslissing, die draagkrachtig zijn, steun vinden in het administratief dossier en betrekking hebben op de kern van haar vluchtrelaas, te weerleggen of te ontcrachten. Het geheel van deze motieven blijft dan ook onverminderd overeind en wordt door de Raad tot de zijne gemaakt en beschouwd als zijnde hier hernomen.

Voorgaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat voor de verzoekende partij geen gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en (oud) artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking kan worden genomen, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van (oud) artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. De subsidiaire beschermingsstatus kan worden verleend indien het aannemelijk is dat de verzoekende partij een reëel risico op ernstige schade loopt met toepassing van (oud) artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. De verzoekende partij toont evenwel niet aan dat er heden in Paraguay een situatie heerst van willekeurig geweld ingevolge een internationaal of binnenlands gewapend conflict die een ernstige bedreiging van haar leven of haar persoon impliceert. In hoofde van de verzoekende partij kan bijgevolg geen reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van het voormelde (oud) artikel 48/4 in aanmerking worden genomen. De verzoekende partij toont gelet op het voormelde niet aan dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar haar land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van (oud) artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

Volledigheidshalve wordt opgemerkt dat artikel 3, 1) en 5) *juncto* artikel 9 van de Verordening (EU) 2024/1347 niets wijzigt aan hetgeen voorafgaat, daar de materiële voorwaarden om als vluchteling erkend te worden dezelfde gebleven zijn. Aldus kan een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 3, 1) en 5) *juncto* artikel 9 van de Verordening (EU) 2024/1347 niet worden aangenomen. Voorts wordt opgemerkt dat artikel 15 van de Verordening (EU) 2024/1347 dezelfde materiële voorwaarden bevat om de subsidiaire beschermingsstatus te verkrijgen als artikel 15 van de Kwalificatierichtlijn waarvan (oud) artikel 48/4, §2, a), b) en c) de omzetting is.

5.3. Bovenstaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat de verzoekende partij niet als vluchteling kan worden erkend in de zin van (oud) artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van (oud) artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Volledigheidshalve wordt, gelet op hetgeen voorafgaat, opgemerkt dat de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 3, 1) en 5) *juncto* artikel 9 van de Verordening (EU) 2024/1347 of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 3, 6) *juncto* artikel 15 van de Verordening (EU) 2024/1347 aannemelijk.

5.4. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stoelen op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat de verzoekende partij op het CGVS uitvoerig werd gehoord. Tijdens haar persoonlijk onderhoud heeft de verzoekende partij de mogelijkheid gekregen haar vluchtmotieven uiteen te zetten en haar argumenten kracht bij te zetten, kon zij nieuwe en/of

aanvullende stukken neerleggen en kon zij zich laten bijstaan door een advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Spaans machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier en op alle dienstige stukken. Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan kan derhalve niet worden bijgetreden. Evenmin wordt een (kennelijke) beoordelingsfout aangetoond.

5.5. Uit het voorgaande blijkt dat de verzoekende partij niet aannemelijk maakt dat de commissaris-generaal op basis van een niet correcte feitenvinding of op kennelijk onredelijke wijze tot de bestreden beslissing is gekomen. De schending van de materiële motiveringsplicht, kan niet worden aangenomen.

5.6. De uiteenzetting van de verzoekende partij laat ook niet toe de schending van enig ander, niet nader omschreven, beginsel van behoorlijk bestuur vast te stellen.

5.7. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. De verzoekende partij heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vierentwintig juli tweeduizend zesentwintig door:

M. RYCKASEYS,	kamervoorzitter,
S. VANDEVORST,	toegevoegd griffier.
De griffier,	De voorzitter,

S. VANDEVORST

M. RYCKASEYS